

25. navadna nedelja A

*Gospod je blizu vsem, ki ga kličejo,
vsem, ki ga kličejo v zvestobi. (Ps 145,18)*

Prvo berilo

Izaija 55,6-9

lščite Gospoda, dokler se daje najti, kličite ga, dokler je blizu! Krivični naj zapusti svojo pot in hudobni svoje misli. Vrne naj se h Gospodu, da se ga bo usmilil, k našemu Bogu, ki je velik v odpuščanju. Kajti moje misli niso vaše misli in vaša pota niso moja pota, govori Gospod. Kajti kakor je nebo visoko nad zemljo, tako visoko so moja pota nad vašimi poti in moje misli nad vašimi mislimi.

Drugo berilo

Filipjanom 1,20c-24.27

Bratje in sestre, Kristus bo poveličan v mojem telesu, bodisi z življenjem bodisi s smrtjo. Kajti življenje je zame Kristus in smrt dobiček. Če pa živeti v telesu zame pomeni prinašati sad, res ne vem, kaj naj si izberem. Razpet sem namreč med dvojim: po eni strani hrepenim, da bi se rešil telesa in bil s Kristusom, kar bi bilo dosti boljše, po drugi strani pa je zaradi vas bolj potrebno, da ostajam v svojem telesu. Da le živite tako, kakor je vredno Kristusovega evangelija! Tako bom, bodisi da pridem in vas vidim, bodisi da me ne bo pri vas, slišal o vašem vedênju, kako stojite trdno v enem duhu in kako se enodušno bojujete za vero evangelija.

Evangelij

Matej 20,1-16a

Tisti čas je Jezus povedal svojim učencem tole priliko: "Nebeško kraljestvo je podobno hišnemu gospodarju, ki je šel zgodaj zjutraj najet delavce za svoj vinograd. Z delavci se je pogódil za en denarij na dan in jih je poslal v svoj vinograd. Okrog tretje ure je šel ven in videl druge na trgu postajati brez dela. Tudi tem je rekel: 'Pojdite tudi vi v vinograd, in kar je prav, vam bom dal.' In so šli. Okrog šeste in okrog devete ure je spet šel ven in storil prav tako. In ko je šel ven okrog enajste ure, je našel druge, ki so tam postajali, in jim je rekel: 'Zakaj postajate tukaj ves dan brez dela?' 'Ker nas nihče ni najel,' so mu dejali. Tedaj jim je rekel: 'Pojdite tudi vi v vinograd!'

Pod noč pa je gospodar vinograda rekel svojemu oskrbniku: 'Pokliči delavce in jim plačaj. Začni pri zadnjih in končaj pri prvih.' Pristopili so torej tisti, ki so prišli okrog enajste ure, in dobili vsak po en denarij. Ko so prišli prvi, so mislili, da bodo dobili več, vendar so tudi oni dobili vsak po en denarij. In ko so to prejeli, so godrnjali nad hišnim gospodarjem, češ: 'Ti zadnji so delali eno uro in si jih izenačil z nami, ki smo prenašali težo dneva in vročino.' Odgovoril je enemu izmed njih: 'Priatelj, ne delam ti krivice. Ali se nisi pogodil z menoj za en denarij? Vzemi, kar je tvojega, in pojdi! Hočem pa tudi temu zadnjemu dati kakor tebi. Ali ne smem storiti s svojim, kar hočem? Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?' Tako bodo poslednji prvi in prvi poslednji."

V razmislek

Svetopisemski odlomki današnje nedelje imajo eno skupno osnovno misel – Bog je drugačen. Božje misli in poti so v mnogočem drugačne kot so naše človeške misli in poti. Ta drugačnost se vidi predvsem v priliki o delavcih v vinogradu in tu izraženem pojmu pravičnosti. Provokativno, je naša prva čustvena reakcija na evangelistovo predstavo o Božji pravičnosti, saj ne oporeka zgolj takratnim starozaveznim predstavam, temveč je tuja tudi današnjemu pojmovanju pravičnosti, če ne celo popolnoma nerazumljiva. Moramo priznati, da vsekakor občutimo določeno nelagodje, ko slišimo, da tisti, ki so prišli zadnji na delo prejmejo enako plačilo kakor tisti, ki so prišli prvi. Ravnanje hišnega gospodarja, ki postavlja na glavo najbolj osnovna pravila socialne pravičnosti, se nam ne zdi pravično.

Če imamo v mislih nebeško kraljestvo in če je Bog res primerljiv s tem hišnim gospodarjem, potem govorimo o kraljestvu, ki je onkraj vseh človeških principov in logike. "Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?" se glasi vprašanje hišnega gospodarja. To je osnovno sporočilo celotne prilike. Ljudje odreagirajo na nepričakovano ravnanje hišnega gospodarja na osnovi principov človeške pravičnosti in pri tem pozabljajo na velikodušnost in ljubezen, ki imata svoje lastne zakone.

"Hočem pa tudi temu zadnjemu dati kakor tebi." Človeška miselnost je veliko preozka in preveč omejena, da bi dojela nerazumljivo Božjo ljubezen.

Tudi nam Kristjanom je v našem življenju vse do danes težko ponotranjiti to Jezusovo držo. Pogosto je v nas pregloboko zakoreninjen občutek, da bomo prikrajšani, tako da smo do drugih le stežka velikodušni, predvsem do tistih, za katere se zdi, da življenje jemljejo zelo brezskrbno in z levo roko... V tej svetopisemski priliki opisano neizmerljivo Božjo ljubezen in dobroto lahko začutimo le v ponavljajočem meditativnem "okušanju" svetopisemskega odlomka. Če tako postopoma povezujemo Božjo držo z našim življenjem, lahko nekoč uspemo reči – naš Bog ne zaračunava in ne obračunava. Naš Bog podarja. Za Boga niso merilo naša dejanja, temveč mi kot osebe. Takšen je Bog... – tako "nepredvidljiv", tako presenetljiv, tako nesebično dober in usmiljen!

Če nam uspe v majhnih korakih v teku našega življenja priti do drže, ko lahko zaupamo Bogu glede plačila in v nas pretehta dobrota nad človeško pravičnostjo, potem bomo vedno bolj čutili Božje kraljestvo tu, sredi med nami.